

Merhabalar! :)

Normalde projemi bitirip İzmir'e döneli 24 gün kadar oldu ama bilgisayarımı İstanbul'da havaalanında kontrol noktasında unuttuğum ve ancak alabildiğim için, son raporum biraz gecikmeli oldu..

Biraz iyi oldu, döndüğümde EVS'ime dair hislerimi, duygularımı, tecrübelerimi ölçme tartma fırsatım oldu. Düşündüğüm en önemli şey (onca çalışma saati ve yorgunluktan sonra bile) benim için çok güzel bi' tecrübe olduğu!

Yurtdışında farklı bi' dille, farklı kültürden insanlarla çalışma,

yaşama, tiyatro anlamında edindiğim tecrübeleri yaşamım boyunca kullanabileceğime inanıyorum. Öğrendiğim diller de cabası. Kurduğum dostluklar..

Son çalışma haftamda da çocuklar için bi' parti düzenledik tiyatrodaki. Ev arkadaşlarım ve tiyatro kurslarına gelen iki kişiyle; partinin her şeyini kendimiz düzenledik. Program, promosyon, yiyecek, süsleme, işleyiş; tüm ayrıntılar.. Hafta boyunca sokakta promosyon yaptık partiye daha çok çocuğun

katılımını sağlamak için. Partide, projemin içinde olan çocuk gösterimi tekrar sergileme imkanım oldu. Bu kez, (daha önceki raporlarımda bahsetmişim, Türkiye'deki çocuklardan resim isteyip, resimli hikayeleri buradaki çocuklara hediye edip, İspanya'daki çocuklardan da buradaki çocuklar için bi' resim isteyip en sonunda hikaye ve resimlerden oluşan kağıdı hastanedeki çocuklara ulaştırma gibi bi' isteğim vardı. Hikayemin ismi "Tebessüm"dü, çocuklara tebessüm verecek bi' hikaye..) çocuklara hediyemi hazırlayıp, onlardan da buradaki çocuklar için resim isteyebildim. Keyifli bi' partiydi ve hikayemi son kez gösterebildiğim için çok mutluydum, fotoğraf paylaşacağım..

Kurduğum dostluklar demiştim.. Son günlerimde daha iyi anladım farkında olmadan etrafımda ne kadar çok güzel insan biriktirdiğimi. Ev arkadaşlarımdan düzenlediği sürpriz veda yemekleri, bi' türlü veda edemeyip tekrar tekrar görüştüğüm dostlarımdan, her birinin getirdiği hediyeler, son günlerimde burnumun bol bol sızlamasına neden oldular. Çok duygulu ayrıldım.. İzmir'e dönmeden önce iki gün önce tiyatroya veda ettim. Orada kursa gelen tüm insanlarla konuşup vedalaştık, haftada bi' gün görüp selam verdiğim insanlarla bile sarılıp sarmaşıp ağlaştık. Tiyatroyla vedalaştım ki bu benim için gerçekten zor oldu. Evimden daha çok vakit geçirdiğim yerdin tiyatro benim için. Öğrendiğim yerdin..

İki gün eşyalarımı toplayıp, görmem gereken insanları görüp, veda vakti geldiğinde ev arkadaşım ve tiyatrodan bi' arkadaşımınla tuttuk havaalanı yolunu. Odama veda etmek de çok zordu benim için zira çok duygulu, çok güzel zamanlar geçirdim orda da. Neyse, havaalanında veda etmek istemedik birbirimize. Bi' yandan buraya kavuşma isteği, bi' yandan da onları bırakmama isteği, duygularımızın karışıklığının yükseldiği anlardı. Sarıla sarıla, hıçkırarak hıçkırarak, güzel dileklerle uğurladık birbirimizi.

Buraya döndüğümde yaşadığım tarifsiz bi' mutluluk tabii..

Orada çok güzel insanlar bıraktığımı biliyorum. Dönmek istediğimde bana her anlamda yardımcı olacak insanlar ve bi' çok evim olduğunu biliyorum. Bunlarla dönmek, vedalaştığım herkesten bu tarz sözler duymak öyle güzeldi ki. İyi ki bu projeye başlamışım, iyi ki vazgeçmemişim, iyi ki kolay-zor bu zamanı orada geçirmişim.. Benim için her şeyden önemli olan geriye dönüp baktığımda "iyi ki" diyebilmeyi ve bunu başarabildiğim için gerçekten mutluyum.. Bu süreçte burada ve yanımda olan herkese teşekkür ediyorum. GENÇTUR'a ve herhangi bi' sorumda yanıtız bırakmayan Zafer Bey'e de teşekkür ediyorum elbet.

Şimdi ne yapıyorum?.. Gelir gelmez kursiyeri olduğum tiyatroya asistanlık yapmaya başladım. Onun dışında da sürekli yeğenlerim ve sevdiklerimle vakit geçiriyorum. Bi' yandan iş araştırmaları, görüşmeleri..Ve inanın imkanı olan herkese bol bol EVS öneriyorum.

Gidin, görün, deneyimleyin.. Umarım bu proje daha çok yayılır, daha çok genç değerlendirir ve değerlendirilir.. Eğer isterseniz sorularınız ve düşüncelerinizi paylaşmaya hala hazırım, projem bitti lakin ben hep buralardayım.. :)

e-mail adresim: Baharakcan94@gmail.com

Sevgiyle kalın..